

[Thomas Pedersen.]

en efter min Mening ret lille Forseelse, idet han har brugt Ordet „falsk“ i Stedet for „urigtig“ om en Forklaring, der er — ja, hvis jeg skal være lige saa diplomatisk, som man forlanger af ham, kan jeg vel ikke sige løgnagtig, men i hvert Fald stærkt stridende mod Sandheden. Altsaa, saa lidt skal der til, for at frie Ytringer i dette Land bliver straffet saa haardt. Der er maaske endnu ikke afsagt endelig Dom i denne Sag, og jeg vil ogsaa haabe, at højere Instanser vil underkende noget saadant — for jeg synes dog, det er noget af en Skandale, hvis der i et Land, hvor man berømmer sig af en vidtgaaende Ytringsfrihed, kan fældes en Dom som den nævnte.

Til Slutning skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, der beklagede en ministeriel Afgørelse i Anledning af en Konflikt i Tølløse-Aagerup Kommune. Forholdet var det, at Ministeriet ikke havde villet være Sogneraadet følgagtigt i, at der kun blev ydet en Fattighjælp til dem, der nægtede at tage mod et Stykke Arbejde, der var konfliktberørt. Det forekommer mig, at det vilde have været nok saa rigtigt, om det ærede Medlem var gaaet ud til disse Kommuner og havde sagt til dem, at her gælder det langt mere om, at Landkommunerne betaler en bare nogenlunde ordentlig Løn til deres Arbejdere end at komme og kræve, at disse Mennesker, der er gaaet i Konflikt, ikke for Sjøvs Skyld, ikke for at lave Ballade i Gaden, men for at tilkæmpe sig bare nogenlunde gode økonomiske Vilkaar, skal have Fattighjælpsstemplet paa sig. Jeg synes, det havde været rigtigere, om man havde sagt til disse Kommuner, at her var der Grund til at betale i hvert Fald den tariffmæssige og rimelige Løn. Forholdet er jo for Landdistrikternes Vedkommende det, at det ikke er store Lønninger, der bliver forlangt, at det endda er ganske smaa Lønninger, som Arbejdsmændenes og Landarbejdernes Forbund forlanger. Disse Lønninger synes jeg man skulde give Arbejderne, uden at der skal laves alt for meget Sludder ud af det, og uden at man bagefter kommer og vil stemple med Fattighjælpsstemplet.

Finansministeren (H. P. Hansen): De ved de sidste Dages Finanslovdebat fremkomne Udtalelser giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Krag vilde i sin første Tale hævde, at Socialdemokratiets Fremstilling af Statsgælden ikke var redelig,

naar man sagde, at Statsgælden var nedbragt med ca. 40 Mill. Kr., thi, sagde det ærede Medlem, Virkeligheden er den, at Gælden er forøget med 100 Mill. Kr. Jeg paaviste med tørre Tal, at det ærede Medlems Paastand var ganske i Strid med de faktiske Forhold, og det viste sig da ogsaa, at det ærede Medlem ikke havde et eneste Ord at fremføre angaaende denne Sag. (*Krag:* Det er jo slet ikke sandt). Jo, det er ganske rigtigt. Det ærede Medlem søgte ikke i mindste Maade at imødegaa min Fremstilling. Det ærede Medlem søgte heller ikke at imødekomme min Anmodning om at sammenligne Statsgældens Stigning i de 6 Aar, den socialdemokratiske Regering har haft Magten, med Stigningen i de 6 Aar, da Venstre regerede efter 1920. Ikke med et eneste Ord omtalte det ærede Medlem disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem vil selv kunne erkyndige sig om Rigtigheden af de her fremsatte Udtalelser ved at slaa op i Rigsdagstidenden. Derimod interesserede det ærede Medlem sig stærkt for et Statslaan til Dækning af Udgifterne ved Forslaget om Landbrugets Gældsforhold. Denne stærke Interesse for at skaffe Dækning for vore Udgiftslove er af ny Dato, men det glæder mig, at jeg nu paa dette vigtige Omraade kan vente Støtte fra det ærede Medlem. Imidlertid maa jeg anmode det ærede Medlem om at vise nogle Dages Taalmodighed, saa vil han faa Rente- og Gældsforlaget med tilhørende Dækningsbestemmelser at se, naar det bliver forelagt her.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen udtalte i Dag, at han ikke var imod, at Statsbanerne foretog Afskrivninger paa Driftsbudgettet. Saa begynder vi at blive enige. Den 27. November var det ærede Medlem ikke saa afgjort for Afskrivninger. Det ærede Medlem udtalte den nævnte Dag, at kunde man blot faa Statsbanernes Regnskab til nogenlunde at balancere i Driften og om muligt endda afholde Afskrivninger, maatte man være tilfreds. Afskrivninger af mere tvivlsomme Fordringer henviste det ærede Medlem til Arveafgiften, men da vi nu bruger denne Afgift til Afbetaling af en Del af Statsgælden, kan vi jo ikke godt disponere over det Beløb en Gang til til at afskrive andre Fordringer.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen beskæftigede sig atter med Mønten og Skillemønterne. Jeg kan henvise til mine allerede fremsatte Udtalelser og skal kun tilføje, at naar det ærede Medlem ønsker Mønten overdraget til Nationalbanken og samtidig mener, at Staten snart